

कीलालं इत्यादिना पिण्डोपरि बारिधारा-
त्यागः। पूर्वस्थापितपात्रशेषोदकैः प्रत्येकं पिण्ड-
सेचनम्। पिण्डवाहनेन गन्धादिदानम्। पिण्डो-
परि कुंभं हस्तश्च दत्त्वा ॐ अचक्षमी मदन्त-
श्चावप्रिया अपूपत अस्तोषत स्वभानवो विप्रान
विष्टया मतीयो याद्विन्द्र ते हरीति जपः।
इत्वं मातामहादेर्ब्राह्मणानामाचमनं सुसुप्रो-
क्षितमस्ति भूम्यभ्युक्ष्यं कृत्वा।
अपां मध्ये स्थिता देवा सर्वमेषु प्रतिष्ठितम्।
ब्राह्मणस्य करे न्यस्ताः शिवा आपो भवन्तु
नः॥

शिवा आपः सन्त्विति हस्ते ब्राह्मणस्य जल-
दानम्।
लक्ष्मीर्वसति पुण्येषु लक्ष्मीर्वसति पुष्करे।
लक्ष्मीर्वसते सदा गोष्ठे सौमनस्य सदास्तु मे॥
सौमनस्यमस्तु पुण्यदानम्।
ॐ अचतश्चास्तु मे पुण्यं शान्तिः पुष्टिर्धृतिश्च
मे।

यद्यत् त्रेयस्करं लोके तत्तदस्तु सदा मम॥
ॐ अचतश्चारिष्टश्चास्तु यवतश्चलदानम्। अमुक-
गोत्राणामस्मत्पितृ-पितामह-प्रपितामहानां
सपत्नीकानां दत्तमिदमन्नपानादिकमज्यमस्तु
इति पित्रादिब्राह्मणहस्ते सतिलजलदानम्।
यजमानस्य प्रश्ने अस्त्विति ब्राह्मणो वदेत्।
एवं मातामहादीनामक्षयम्। आशिषः।
ॐ अघोराः पितरः सन्तु गोत्रं नो वहताम्।
दातारो नोऽभिभवन्तां वेदाः सन्ततिरेव च।
अद्या च नो मा व्यगमद्दु देयश्च नोऽस्ति॥
अन्नश्च नो बहु भवेदतिथौश्च लभेमहि।
याचितारश्च नः सन्तु मा च याचय कश्चन॥
एता एवाशिषः सन्तु सौमनस्यमस्तु सुसुखं
चास्तु इत्युक्ते पिण्डपात्रे अर्घ्यसम्बन्धान् कुशान्
पवित्राणि चास्तौर्ष्यं पित्रादिब्राह्मणं स्पृष्ट्वा
स्वधां वाचयिष्ये ॐ वाचतां ॐ पितृपितामह-
प्रपितामह-मातामह-प्रमातामह-हृदप्रमाता-
महेश्वो यथानामशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यः स्वधो-
च्यतां अस्तु स्वधा इत्युक्ते ऊर्जं वहन्तीरमृतं
धृतं इति पिण्डानामुपरि बारिधारां दद्यात्।
ततः ॐ विश्वेदेवा अस्मिन् यज्ञे प्रीयन्तां देव-
ब्राह्मणहस्तो यवोदकदानं ॐ प्रीयन्तामिति
तेनोक्तं ॐ देवताभ्य इति निर्वर्जयेत्। अघो-
मुखपिण्डपात्राणि चालयित्वा आचम्यदक्षिणे
पवोतीं पूर्वार्धमिमुखः ॐ अमुकसगोत्राय
अमुकशर्मभ्यो ब्राह्मणाय सपत्नीकाय आह-
प्रतिष्ठायं दक्षिणमिदं रजतं तुभ्यमहं ददे
इति दक्षिणां दद्यात् एवं मातामहादी ततो
देवब्राह्मणाय दक्षिणादानम्। ततः पित्र-
ब्राह्मणे। पिण्डपात्रमुत्तानं कृत्वा ॐ पिण्डाः
सम्पन्नाः ॐ सुसम्पन्ना इति पिण्डे क्षीरधारां
दत्त्वा पिण्डचालनम्।

ॐ वाजे वाजे वतवाङ्मनो नो
धनैषु विप्रा अमृता मृतज्ञाः।

अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं
तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः॥
इति पित्रादिविसर्जनम्॥

ॐ आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्या-
देम द्यावा पृथिवी विश्वरूपे।
आ मा गन्तुं पितरा मातरा युव-
मा मा सोमोऽमृतत्वाय गम्यात्॥
इति देवविसर्जनम्॥

ॐ अभिरम्यतामित्युक्ते अभिरताः स्म इति
ब्राह्मणैरनुज्ञातस्य निवर्तनम्। गवादिषु पिण्ड-
प्रतिपादनमिति।
एष आहविधिः प्रोक्तः पठतां पापनाशनः।
अनेन विधिना आहं कृतं वै यत्र कुत्रचित्॥
अक्षयं स्यात् पितृणाञ्च स्वर्गप्राप्तिर्भूवा तथा।
इत्युक्तं पार्वण्यआहं पितृणां ब्रह्मलोकदम्॥
इत्याद्यो गारुडे पार्वण्यआहम् २२२ अध्यायः॥
ब्रह्मोवाच।

“नित्यआहं प्रवक्ष्यामि पूर्ववत्तद्विशेषयेत्॥
ॐ अमुकसगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपि-
तामहानामसकशर्मभ्यां सपत्नीकानां आहं
सिद्धान्तेन युष्माभ्यमहं करिष्ये।
आसनादिकमत्र स्याद्विष्ये देवविर्वर्जितम्।
हृदिआहं प्रवक्ष्यामि पूर्ववत्तद्विशेषकम्॥
जातपुत्रमुखदर्शनादौ हृदिआहं पूर्वार्धमिमुखेषु
दक्षिणोपवीतिषु मधुयववदरमिथाः पिण्डा देव-
तौर्धेन नमस्कारान्तेन दक्षिणोपचारिककर्तव्यम्
दक्षिणजानु स्पृष्ट्वा ॐ अद्याऽस्मदीयामुकहृदौ
अमुक-गोत्राणामस्मत्पितृ-पितामहप्रपिता-
मह-मातामह-प्रमातामह-हृदप्रमातामहानां
अमुकशर्मभ्यां सपत्नीकानां नान्दीमुखानां
आहं कर्तव्यं वसुसत्यसंज्ञकानां विश्वेपां देवानां
आहं सिद्धान्तेन युष्मासु मया कर्तव्यम्। इति
देवब्राह्मणामन्त्रणं ॐ करिष्यस्यीति तेनोक्तं
इत्यमेव मातृपितामहौप्रपितामहीनां देवब्राह्म-
णामन्त्रणम्। ततः ॐ अमुकगोत्राया मत्-
प्रपितामहा अमुका देव्या नान्दीमुखाः आहं
सिद्धान्तेन युष्मासु मया कर्तव्यमिति प्रपिता-
महोब्राह्मणामन्त्रणम्। करिष्यस्यीति तेनोक्तं
इत्यमेव पितामहाब्राह्मणामन्त्रणं मातृब्राह्मणा-
मन्त्रणम्। ततः ॐ अद्यामुकहृदौ अमुक-
गोत्राणामस्मत्प्रपितामह-पितामह-पितृणां
नान्दीमुखानां आहं सिद्धान्तेन युष्मासु मया
कर्तव्यमिति ब्राह्मणामन्त्रणं ॐ करिष्यस्यीति
तेनोक्तं इत्यमेव हृदप्रमातामहादिब्राह्मणा-
मन्त्रणम्। देवपितृसर्वदेवब्राह्मणआहकरणानु-
ज्ञापनम्। आसनं ॐ विश्वेदेवास आगतं शृणु-
ताम् इमं हव एद वर्हिर्निषीदत ॐ विश्व-
देवाः शृणुतेमं हव ये मेऽन्तरोक्षे य उपयविष्ट
ये अग्निजिह्वा उतवा यजत्रा आसद्यास्मिन्
वर्हिषि मादयध्वम्। ॐ आगच्छन्तु महाभागा
विष्णो देवा इति विश्वेदेवावाहनम्। गन्धादि-
दानञ्च। अच्छिद्रावधारणवाचनम्। ततः प्रपि-

तामहीप्रभृतीनामनुज्ञापनं आसनं गन्धादि-
दानं अच्छिद्रावधारणम्। इत्थं प्रपितामहा-
दीनां अनुज्ञापनम्। आसनं आवाहनं
गन्धादिदानम्। एवं हृदप्रमातामहादीनां
अनुज्ञापनादिकरणम्। ॐ वसुसत्यसंज्ञकेभ्यो
विश्वेभ्यो देवेभ्य एतदन्नं सधृतं सपानीयं सव्य-
ञ्जनं सवदरं सदधि प्रतिपिहवर्जितं नमः।
इति अन्नसङ्कल्पनम्। ॐ अमुकगोत्रे मत्-
प्रपितामहि अमुकोदेवि नान्दीमुखि एतदन्नं
सवदरं सदधि नमः। इत्थं पितामहोमाह-
ब्राह्मणे। ततः प्रपितामहादिब्राह्मणपात्रे ॐ
अमुकगोत्रेभ्यो मत्प्रपितामहपितामहपितृभ्य
एतदन्नं सवदरं सदधि सव्यञ्जनं सपानीयं नमः।
एवं हृदप्रमातामहादिभ्यः॥३॥

एकोद्दिष्टं पुरावश्यं तद्विशेषं वदे शृणु॥
प्रथमं निमन्त्रणं पादप्रचालनं आसनम्। अद्य
अमुकगोत्रस्य मत्पितुरमुकदेवशर्मणः प्रति-
संवत्सरिकमेकोद्दिष्टं आहं सिद्धान्तेन युष्मासु
अहं करिष्ये। आहकरणानुज्ञापनम्। आसनं
अर्घ्यः। गन्धादिदानं पितृस्थापनम्। अन्न-
सङ्कल्पनं जप्यं निवोती उत्तरार्धमिमुखीभूया-
तिथिआहं कुर्यात्। ततस्तुमिं ज्ञात्वा दक्षि-
णामिमुखो वामोपवीतोऽच्छिष्टसमीपे ये
अग्निदग्धा इति अन्नविकिरणम्। ॐ अमुक-
गोत्र पितुरमुकदेवशर्मन् एतत्ते जलमवने-
नित्यं ये चात्र त्वामनु यांश्च त्वमनु तस्मै ते
स्वधा इति रेखोपरि दक्षिणामुखवारिधारा-
दानम्। इति गारुडे २२३ अध्यायः॥ ३॥
ब्रह्मोवाच।

“सपिण्डीकरणं यत्त्वं पूर्णं स्येत्तत्तद्व्याहृतिः।
कृत्वा कुतपकाले तु प्रेतादेः पितृलोकदम्।
सपिण्डीकरणं कुर्यात् अपराह्णे तु पूर्ववत्॥
पितामहादिब्राह्मणनिमन्त्रणम्। ॐ पुरोवदो
माद्वःसंज्ञकेभ्यो देवेभ्य एतदासनं नमः।
वामपार्श्वे आसनदानम्। ततः पितामह-
प्रपितामहहृदप्रपितामहानां सपत्नीकानां
आहमहं करिष्ये। इत्यनुज्ञाग्रहणम्। पात्र-
त्रयकरणं पात्रोपरि कुंभं दत्त्वा पात्रान्तरेण
विधाय अच्छिद्रावधारणान्तं परिसमाप्य तथैव
पितुरपि सपत्नीकस्य प्रेतान्तनाम्ना आहकर-
णानुज्ञापनम्। देवपात्राच्छिद्रावधारणम्। तं
परिसमाप्य पितामहप्रपितामहहृदप्रपितामह-
पितृक्रमेण पात्राणां मनाक् वाचनं उच्चारणं
कृत्वा ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये।
तेषां लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेश कक्ष्यताम्॥
ये समानाः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः।
तेषां श्रीर्मयी कक्ष्यतां अस्मिन् लोके शतं
समाः॥

एतन्नान्दयेन पितृपात्रीदकं पितामहप्रपिता-
महहृदप्रपितामहपात्रे दत्त्वा हृदप्रपितामह-
पात्रं परित्यज्य पितामहप्रपितामहयोर्दकं
पवित्रञ्च पितृपात्रे निक्षिपेत्। ततः पित-